Aº. 1844.

Nº. 96.

VRIJDAG DEN 9 den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 8 Augustus 1844.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, van den 7den dezer, No. 976, is aan den 1sten Klerk ter Gouvernements Secretarij, Mr. A. T. KRUIJTHOFF, buiten waar der Koloniale Kas, den rang van *Derde Kommies* toegekend.

Bij indispositie van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd Kommies,
A. WILDEBOER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 8 Augustus 1844.*

(415) Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, van den 6den dezer maand, No. 965, is aan EVA VAN DER KNOP en de Kinderen SOPHIA, MARGARETHA, ALEXANDER en CHRISTINA, veroorloofd, met weglating van hunnen familienaam, dien van MAC INTOSH, aan te nemen, en zich in het vervolg te noemen en teekenen:

EVA MAC INTOSH.
SOPHIA MAC INTOSH.
MARGARETHA MAC INTOSH.
ALEXANDER MAC INTOSH. — En
CHRISTINA MAC INTOSH.

Bij indispositie van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd-Kommies,
A. WILDEBOER.

Niet-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 7den dezer, het Schip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer, naar Amsterdam; lading: vaten Suiker, 25 balen schoone Katoen en 1950 pond oud Koper.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Nicolaas Witsen, Kapt. P. F. Lange. — Adres bij J. F. Faverey. — Sluit 9 Augustus.

Het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij H. Degenhard. — Sluit medio Augustus e. k.

Het Schip de Snelheid, Kapt. J. J. Gorter Adres bij J. Gisius. — Sluit 20 Augustus e. k. — *voorzien van eene Polis van Assurantie.*

Het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwaburg. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit Augustus e. k.

Het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 25 dezer. — *voorzien van eene Polis van Assurantie.*

Van den 1sten tot en met den 8sten Augustus 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven als:

GEVALLEN: Den 1sten Augustus, Anna Wilhelmina Martin, Echtg. van Nicolaas Herzoon. — Den 3den, Rachel Geertruida ...ada, dochter. — Idem, Louisa Antoinette ...gest, dochter. — Den 5den Elisabeth Frederica Christina Coblijn, zoon. — Idem, Maria ...nna Connelij, zoon. — Idem, Maria Antoinette Thijm, Echtg. van Barend Lugard, dochter.

OVERLEDEN. Den 2den, Henrij, zoon van Johanna Sophia van Pacheco, 1 jaar, 1 maand en 18 dagen. — Idem, Mimie van Meijer, 100 Jaren. — Den 3den Joannis Jacobus Hendrik Papet, Apotheker 3de klasse bij het Garnizoen alhier, 32 jaren en 10 maanden. — Den 4den, Henri George Thornhill, zoon van Hendrik François Wesenhagen en Georgianna Badham Thornhill, 9 maanden. — Den 5den, George Gerard Lans, 17 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 29 Junij 1844.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *20 Junij.*

Ter vervullling van de vacature ontstaan door het overlijden van den Hoogel. Heer F. S. Alexander, in leven hoogleeraar bij de klinische school en aan het athenaeum illustre alhier, is, naar men verneemt, onlangs door de desbevoegde autoriteiten een drietal candidaten voorgedragen, bestaande uit de HH. prof. A. A. Sebastian, te Groningen, Dr. Evers, te Deventer en Dr. Sybrandi, te Amsterdam. Naar men verzekert heeft de benoeming van den eerstgemelde tot de opengevallen betrekking reeds plaats gehad.

Den 21sten.

In het *Journal de la Haye* leest men het volgende artikel:

Eenigen tijd geleden hebben wij gesproken van eene in 's Gravenhage gevormde inrigting voor het onderrigt in het vervaardigen van Brabandschen kant. Thans vernemen wij, dat reeds een 30-tal leerlingen, in het etablissement onderwezen, eenen zeer merkwaardigen graad van bekwaamheid hebben bereikt, en het zoogenaamde *point de Valenciennes* voortbrengen, op eene wijze, die volstrekt geen verschil met de buitenlandsche kantwerken vertoont.

De inrigting is toegankelijk voor alle personen, die door zich zelven zich overtuigen willen van de waarheid van hetgeen wij hier hebben gezegd. De directeur zal zich beijveren, hun alle inlichtingen te geven, welke zij zullen kunnen verlangen.

Ofschoon het oorspronkelijke doel dezer onderneming bestond in het werkverschaffen aan kinderen der arbeidende klasse zoodanig, dat dit werk de krachten van hunnen leeftijd niet zoude te bovengaan, zoo is er toch een bijzonder lokaal, alwaar jonge meisjes uit den burgerstand gratis onderwijs ontvangen. Zij kunnen overigens ook ten haren huize les nemen.

De koningin heeft, gelijk men weet, aan dit nuttig etablissement hare hooge bescherming verleend, en een medelid der commissie voor de onderscheidene liefdadigheids-gestichten gelast, aldaar op kosten van H. M., eenige kinderen te plaatsen.

Het is te hopen, dat deze, door onze doorluchtige Koningin betoonde belangstelling door de notable personen dezer residentie zal worden gedeeld, en dat zij, op hunne beurt, zullen bijdragen tot het welslagen eener onderneming, die voor den onderhavigen nijverheidstak het land zal kunnen bevrijden van de schatting, welke het aan het buitenland betaalt.

Den 24sten.

Wij hebben een afdruk ontvangen van het rapport, gerigt aan Z. M. den Koning door den Heer A. Boissonneau, bekend door zijne vervaardiging en zetting van kunstoogen, omvattende dit rapport zijne werkzaamheden over de jaren 1842, 43 en 44, tot Mei ingesloten. Ieder, die zich niet door misplaatsten naijver of andere onedele drijfveren had laten blinddoeken, maar de belangelooze pogingen van dezen professor in zijn vak had gadegeslagen, behoefde naauwelijks de inzage van de talrijke bijlagen en getuigschriften tot dit verslag, loopende over zijnen arbeid in Nederland en Belgie; en hield zich overtuigd, dat de vereerende aanbevelingen, die hij van beroemde geneesheeren en heelmeesters hier te lande en van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken mogt ontvangen, hem teregt gegeven waren om hen, die, ofschoon vruchteloos, getracht hebben, zijne edele pogingen te dwarsboomen, zoo mogelijk van hunne verkeerde handelwijze te overtuigen, is de openbaarmaking van deze getuigschriften, tot staving van het van het verslag aan Z. M. zeer geschikt. Het is niet genoeg, zonder behoorlijk onderzoek, op het bloote zeggen van een of ander persoon, iemand voor een kwakzalver uit te maken, hem in geschrifte te vervolgen. Dit is vooral de handelwijze niet, die men opzigt tot vreemde kunstvaardigen of geleerden in ons vaderland voegt. Degelijkheid, met belangloosheid gepaard, komt echter doorgaans spoedig soortgelijke tegenwerking te boven. De Heer Boissonneau mag zich deswege geluk wenschen, en tevens over de vergoeding, die hij in ijverige belangelooze hulp en dienstvaardigheid van vele zijden ook hier te lande heeft mogen vinden. Men behoeft nopens zijne bekwaamheid, zijne vaardigheid in het bewerken en zetten van kunstoogen, die aan het verbazende grenst, niet meer uit te weiden, nadat onderanderen het geneeskundig tijdschrift *Boerhave* daaraan alle regt heeft doen wedervaren. Voegen wij hier alleen nog bij, dat b. v. slechts in de twee provincien Zuid-Holland en Noord-Brab. de Heer B. 60 personen geholpen heeft, zoo oude militairen als anderen, waarvan 46 behoeftigen en 10 wier staat daar nabij kwam, dat geene moeite, inspanningen, noch geldelijke offers, den menschlievenden man ooit te veel zijn geweest, om de lijdenden bij te staan, zoodat hij b. v. alleen in Belgie bij de 9000 francs daarvoor heeft veil gehad. En ook hier te lande zal deze som aanzienlijk zijn geweest. Die, naar vermogen, de pogingen van zulk een man heeft ondersteund, zal zulks tot eene aangename herinnering verstrekken, en allen wenschen hem voorzeker in zijn streven ten nutte der menschheid voortdurend die krachten en moed, die billijke waardering, welke hem nog lang ijverig kunnen doen werkzaam blijven en op afgunst geheel doen zegevieren.

'sHERTOGENBOSCH, *19 Junij.*

Sedert eenigen tijd wordt alhier en in de omstreken der stad de boter voor zoo lage prijzen verkocht, dat er voordeel in ziet, en daarvan gebruik gaat maken, ter vervaardiging van zachte zeep. Reeds is aan de stads regering de toestemming gevraagd en verkregen, om dezelve voor zoo verre die tot dat einde bestemd is, vrij van stads belasting in te voeren.

De redenen waarom dit anders zoo veel vertier gehad hebbend landelijk product thans zoo weinig koopers in het groot vindt, en daarom zoo laag in prijs is, wordt toe-

geschreven aan den beduidenden aanvoer daarvan uit Amerika, zoowel in Engeland als in Belgie, waardoor de verzending naar die landen dezerzijds voor het grootste gedeelte zoude hebben opgehouden.

Het ware te wenschen, dat er maatregelen konde genomen worden om deze eertijds bloeijende tak van handel en nijverheid te kunnen opbeuren opdat de reeds zoozeer gedrukte landbouwer in deze provincie niet ten eenemale te gronde ga.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 17 *Junij*.

De *Times* bevat de volgende overdenkingen betreffende de gebeurtenissen, die in Afrika worden voorbereid:

Een oorlog met het keizerrijk Morrokko zoude voor Frankrijk eene ramp zijn, hetzij die oorlog eindigde in eene overwinning, hetzij hij besloten wierd met eene nederlaag. Vroeger of later zal een zoodanige oorlog uitbreken, en Frankrijk, na reeds zoo vele opofferingen gedaan te hebben, om zijne verovering van Algiers te behouden, is nog slechts aan zijn debut der kosten en verliezen, welke hetzelve nog eventueel te verwachten heeft.

In eenen zoodanigen worstelstrijd is er niets te winnen, alles te vreezen. De overwinning zelve zoude zonder roem zijn, het vredesverdrag zou geenerlei waarborg opleveren, en eene verkrijging van grondgebied zou niets anders zijn dan eene bron van uitgaven en opofferingen voor het Moederland. Overdenkingen als deze kunnen aan het Fransche gouvernement niet ontgaan. Wij gelooven niet dat het zich ligtvaardig in eenen strijd van dien aard zal storten.

De bevolking van het keizerrijk Marokko telt 10 millioen inwoners, die onder de muzulmannen den dappersten volksstam uitmaken. Dit keizerrijk grenst ten zuiden aan den Atlas en strekt zich uit van de provincie Oran tot aan den Cago Nun. In een dergelijk land den oorlog te voeren, dat is het zelfde, als in vrolijkheid des harten al de natuurlijke hinderpalen te willen tarten, die een vijand kunnen weêr houden, klimaat, bergen, moeijelijkheid van zich subsidiën te verschaffen, algemeene vijandigheid van een geestdrijvend volk, zonder daar tegenover een eenig der voordeelen van den oorlog in vooruitzigt te hebben.

Intusschen kan wel de voortvarendheid der generaals, die de westelijke provincie van Algiers kommanderen, in dit oogenblik dien oorlog hebben onvermijdelijk gemaakt, en, het is goed aan te merken dat om dezen oorlog met kracht en goed gevolg te voeren, er een leger zoude vereischt worden, even talrijk, als die, welke tot andere krijgstogten in noordelijk Afrika zijn gebezigd geworden.

Sedert de kruisvaarten had men van dergelijk vermetele ondernemingen niets meer gezein; maar de kruisvaarten waren althans versterkt door de geestdrift der godsdienst, terwijl de oorlogen, van welke het noordelijk Afrika de schouwplaats is, slechts bepaald worden door de eerzucht tot het doen van veroveringen en door hartstogten, die slechts den ondergang der menschheid in haren nasleep voeren.

FRANKRIJK.

Parijs, *24 Junij*

Van Havre wordt dd. 16 Junij het volgende geschreven:

Eene even geheimzinnig omsluijerde als afgrijzen wekkende gruweldaad heeft door geheel ons arrondissement ontzetting gebaard.

Een rijk landbouwer der gemeente Etainhus, kanton Saint Romain, de Heer Guérin, had tot dienstbode een jong meisje van zeventien jaren, Leocadie Lemoine, begaafd met een zeer bevallig voorkomen en van zeer beminnelijke geaardheid, zij betracht te naauwgezet hare pligten; zij was zedig en vroom, en verdiende allezins de achting en toegenegenheid, welke zij algemeen genoot. Gisteren, Zondag en H. Sacrementsdag bleef Leocadie, van de vroegmis terug gekomen, den geheelen dag alleen op de pachthoeve, om het huis te bewaren, omdat de Heer Guérin met zijn gezin de godsdienstoefening wilde gaan bijwonen. Men had haar de deuren der hoeve van binnen zien sluiten, en haar naar eene der schuren zien gaan, om het vee te voederen.

Toen de Hoogmis, die de geheele bevolking in de kerk had doen te zamen komen, geeindigd was, keeren de Heer Guérin en zijn gezin ten hunnent terug. Al de deuren waren gesloten, en niets gaf te kennen, dat gedurende hunne kortstondige afwezigheid eenig voorval had plaats gegrepen; maar Leocadie verscheen niet. Men zocht haar overal, en de buren, onder welke zich de moeder van het ongelukkige jonge meisje bevond, verspreidden zich door geheel de landhoeve. Na lang vruchteloos gezocht te hebben, begaf zich de ongelukkige moeder, door haar moeder instinkt geleid naar een akkerveld, alwaar een onbekend voorwerp van verre haar gezigt had getroffen. Welk een vreeselijk schouwspel. Onder eenen met bloed bespatten boom lag het lijk harer dochter uitgestrekt met het aangezigt ter aarde, te midden van eenen plas bloed. De schedel, op verscheindene plaatsen verbrijzeld vertoonde de uitwerkselen van een, zonder steek of snij wond kwetsend, werktuig en groote wonden aan den hals gaven blijk dat de moordenaar zijne misdaad door middel van een mes had voltooid. De dader scheen niet gewild te hebben dat men hieromtrent den minsten twijfel zoude voeden; want hij had nabij zijn slagtoffer, de werktuigen zijner gruweldaad laten liggen, een mes en een moker, die beide nog met bloed waren bevlekt.

Wat deze afschuwelijke misdaad onbegrijpelijk maakt, is dat daarbij geen andere bedoeling dan de vermoording schijnt bestaan te hebben. Niet het minste spoor eener poging tot diefstal is ontdekt. Het ligchaam der ongelukkige Leocadie, door de geneesheeren onderzocht, heeft doen blijken, dat haar persoon geëerbiedigd was gebleven. Men verliest zich in gissingen over de beweegredenen, die tot eene zoo ontzettende gruweldaad kunnen hebben geleid.

Men gelooft echter, dat de justitie op het spoor der daad is.

Het *Journal du Havre* toch behelst het volgende:

De moordenaar van Leocadie Lemoine is ontdekt en in hechtenis genomen; zijne eigene bekentenissen duiden hem aan, als den dader van dit afschuwelijk feit, waartoe hem eene vlaag van jaloezij heeft vervoerd.

Leocadie, zoodanig als wij haar beschreven hebben, begaafd met alle bekoorlijkheden der jeugd en van eene voortreffelijke gemoedsgeaardheid, kon niet missen, rondom zich de gewaarwordingen eener hartstogtelijke toegenegenheid op te wekken. Onder de jonge lieden, die haar zochten te behagen, waren er drie, die zich het vurigst betoonden, en onder dezen was er ongetwijfeld één, tot wien het hart van het jonge meisje bij voorkeur werd aangetrokken; maar deze was niet L'huillier-Généreux, daglooner op de hoeve, waar Leocadie diende. Het schijnt dat in den morgen van het gebeurde, of des avonds te voren, het jonge meisje aangezocht om den gelukkigen jongeling aan te wijzen, die haar op de staande Zondags-*assemblée* zoude vergezellen, eene keuze had gedaan, door welke de minnenijd van L'huillier geweldig geleden had. Deze ongelukkige, gefolterd door de ijverzucht, en ten prooi aan den hartstogt die hem verteerde, schijnt niet geaarzeld te hebben tusschen het alternatief, om haar, welke hij beminde, gruwzaam te dooden, of om haar in het gezelschap van een ander te zien.

L'huillier Généreux is slechts 19 jaren oud. Hij is van middelbare gestalte, zijn blik is doordringend zonder afschrikkend te zijn, en vergeefs zou men in zijne gelaats[trekken] de sporen zoeken van de woe[ste] wreedheid, welke hij heeft aan den d[ag] gelegd. Aan den vorm echter van zij[nen] korten en forsch gespierden hals, aan d[e] sterke ontwikkeling van het achtergedeel[te] van zijnen schedel, zouden de phrenolog[is]ten gemakkelijk de kenteekenen ontwa[ren] van grove zinnelijkheid.

L'huillier Généreux is in het huis v[an] arrest te Havre gevangen gezet, na e[en] verhoor van zes en dertig uren te heb[ben] doorgestaan, waarin hij, zegt men, [de] allervolledigste bekentenissen omtrent [zijne] gruweldaad heeft gedaan.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRE[CHT]